Lieta Nr.131017015

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2015.gada 10.novembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesnese S.Groza
rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar SIA /Nosaukums A/ sūdzību par Rīgas domes Administratīvās komisijas 2015.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57 14-13.

Aprakstošā daļa

2015.gada 13.martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.ZV177148 un ar Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk arī – iestādes) 2015.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57 14-13 (turpmāk arī – lēmumu) SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, (turpmāk arī – sūdzības iesniedzēja) saukta pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta ceturtajā daļā paredzētu pārpākumu, uzliekot naudas sodu 600 EUR.

Iestādes lēmumā norādīts, ka 2015.gada 13.martā sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par to, ka 2015.gada 24.februārī konstatēts, ka SIA /Nosaukums A/ gar ceļu pretī /adrese/, Rīgā izvietoja informācijas objektu /Nosaukums B/ bez VAS „Latvijas valsts ceļi" saskaņojuma (VAS „Latvijas Valsts ceļi" akts Nr.22/2/15), pārkāpjot Ministru kabineta 2005.gada 7.jūnija noteikumu Nr.402 „Noteikumi par reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietošanu gar ceļiem, kā arī kārtību, kādā saskaņojama reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietošana" (turpmāk arī – Ministru kabineta noteikumi Nr.402) 20.2.apakšpunkta prasības.

Ministru kabineta noteikumu Nr.402 20.2.apakšpunkts noteic, lai saņemtu atļauju reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietošanai gar ceļiem, – ieinteresētā fiziskā vai juridiskā persona iesniedz ceļa īpašniekam saskaņošanai uzstādīšanas vietas situācijas plānu, zemes īpašnieka atļauju, valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" saskaņojumu un iesniegumu.

Lietā konstatēts, ka sūdzības iesniedzēja nav ievērojusi minētās normas prasības un saukta pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta ceturtajai daļai.

Iestāde noradījusi sūdzības iesniedzējas pārstāvja paskaidroto, ka ar minēto informācijas objektu komercsabiedrībai nav nekāda sakara, jo no dzīvē gūtiem novērojumiem un loģikas, neviena trešā persona nebūtu ieinteresēta izvietot informācijas objektu komercsabiedrības interesēs, neinformējot par to reklamējamo komercsabiedrību un nesaņemot par to atlīdzību.

Iestādes ieskatā informācijas objekta saistība ar sūdzības iesniedzēju konstatējama arī pēc tā, ka pēc konkrētā objekta fiksēšanas objekts tika noņemts, ko apliecina policijas darbinieka ziņojums.

Pārkāpumu pierāda administratīvā pārkāpuma protokols, policijas darbinieka ziņojums, fotoattēli, VAS „Latvijas Valsts ceļi" akts Nr.22/2/15 un lietas materiāli kopumā.

Pārkāpums izdarīts ar nodomu. Atbildību mīkstinošs apstāklis ir tas, ka pārkāpums novērsts. Sūdzības iesniedzēja iepriekš nav sodīta par līdzīgu pārkāpumu. Izvērtējot pārkāpuma raksturu un sūdzības iesniedzēju raksturojošās ziņas, soda mērķa sasniegšanai sūdzības iesniedzējai par konstatēto pārkāpumu piemērots naudas sods 600 EUR apmērā.

Par minēto lēmumu SIA /Nosaukums A/ iesniegusi sūdzību tiesā un lūdz to atcelt.

Sūdzībā norādīts, ka netālu no sūdzības iesniedzējas nomātām telpām uz transportlīdzekļa /TL marka/, kas pieder privātpersonai, tika uzstādīta papildus konstrukcija. Transportlīdzeklis pieder fiziskai personai un sūdzības iesniedzējai ar to nav nekāda sakara. Par papildus konstrukcijas uzstādīšanu sūdzības iesniedzējas pārstāvis ir informēts un ir aizrādījis tās uzstādītājam, ka tas, iespējams, var tikt interpretēts kā reklāmas vai informācijas objekts un ka tam var būt nepieciešama saskaņošana, lai gan nevienā normatīvā aktā nav paredzēta atbildība par papildus konstrukcijas izvietošanu uz transportlīdzekļa, kurš novietots stāvēšanai uz ielas nomales, taču mani iebildumi netika ņemti vērā. Atlīdzību par konstrukcijas uzstādīšanu fiziskā persona no sūdzības iesniedzējas nesaņēma.

Sūdzības iesniedzēja iestādei izteica lūgumu izvērtēt papildus materiālus, proti, lēmumu, ar kuru par lietā apskatāmās izkārtnes eksponēšanu pie atbildības jau ir saukta fiziska persona. Tātad jau ir pierādīts un konstatēts, ka reklāmas objektu bez saskaņošanas ir eksponējusi fiziska persona. Taču šis apstāklis ticis ignorēts un pieņemts prettiesisks lēmums par juridiskas personas sodīšanu.

Reklāmas objektu vai informācijas objektu ne sūdzības iesniedzēja, ne tās pārstāvis vai cits darbinieks nav izvietojis. To izvietoja ar komercsabiedrību nesaistīta fiziska persona, kura jau ir saukta pie administratīvās atbildības. Iestāde ir paviršu un nepilnīgi izvērtējusi lietas materiālus, veicot likuma normu subjektīvu interpretāciju. Uzliktais naudas sods neatbilst soda mērķim. Iestāde nav ņēmusi vērā, ka pēc soda uzlikšanas administratīvo pārkāpumu izdarījusī persona ir novērsusi kaitīgās sekas un transportlīdzekli pārvietojusi

Lietā nav pierādīts, ka minēto reklāmas vai informācijas objektu ir izvietojusi kāda ar sūdzības iesniedzēju saistīta persona un tas nav darīts sūdzības iesniedzējas interesēs. Tieši otrādi sūdzības iesniedzēja ir mēģinājusi šīs darbības nepieļaut. Latvijas Republikas likumdošanā nav nekādu efektīvu mehānismu, lai uzņēmējs likumīgā ceļā varētu aizliegt cilvēkam uz sava auto uzstādīt iebkādas konstrukciias.

Tiesā saņemti iestādes paskaidrojumi, kuros norādīts, ka sūdzības iesniedzēja atšķirīgais viedoklis par faktisko apstāklu vērtējumu un iestādes lēmuma neatbilstību iesniedzēja vēlmēm un izpratnei par tiesību normu pareizu interpretāciju un piemērošanu nav pamats iestādes lēmuma atcelšanai. Par pārsūdzībā minētās fiziskās personas saukšanu pie administratīvās atbildības, iestāde to nekomentē, ievērojot Datu aizsardzības likumu un faktu, ka administratīvai atbildībai ir individuāls raksturs. Iepazīstoties ar lietas materiāliem, secināms, ka pārkāpumu fiksēšanas laiki ir ar piecu mēnešu intervālu, attiecīgi pa šo laiku varēja mainīties apstākli, kuri nosaka pie administratīvās atbildības saucamo subiektu.

Sūdzības iesniedzēja tika saukta pie administratīvās atbildības par Ministru kabineta noteikumu Nr.402 20.2.apakšpunkta prasību neievērošanu. Reklāmas likumā ir atrunāta reklāmas definīcija, pēc kā iespējams secināt, ka, ņemot vērā lietā esošos materiālus, nerodas šaubas, ka sūdzības iesniedzējs ir lietā apskatāmā pārkāpuma subiekts.

Tiesā saņemti sūdzības iesniedzējas pārstāvja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka viņš saticis fizisko personu, kurš tika saukts pie administratīvās atbildības par reklāmas objekta izvietošanu lietā apskatāmajos apstāklos. Šī persona viņam paskaidroja, ka 2014.gada viņš izvietoja uz sev piederoša transportlīdzekļa papildus konstrukciju, uz kura uzrakstīja sev patīkamu preču zīmes nosaukumus. To novietoja stāvēšanai /adrese/, Rīgā. Šo konstrukciju izgatavoja autoservisā /Nosaukums B/. Iepriekš bija redzējis, ka šādi transportlīdzekļi ar reklāmas kontrukcijām pārvietojās pa Rīgu. Viņš nedomāja, ka pārkāpj kādus noteikumus. Nekādus labus par uzstādīto konstrukciju no sūdzības iesniedzējas nav saņēmis. Viņam tika uzlikts sods par šo konstrukciju un pēc tā uzlikšanas viņš konstrukciju noņēma. Sūdzības iesniedzējai uzliktais sods liecina par iestādes vēlmi sodīt un pieņemt sodošus lēmumus. Iestāde lēmumu balstījusi uz pieņēmumiem, nevis pierādījumiem. No lietas materiāliem redzams, ka lietā apskatāmo pārkāpumu izdarījusi fiziska persona, kura jau par to ir sodīta, nevis sūdzības iesniedzēja.

Lietā atrodas sekojoši dokumenti/pierādījumi: administratīvā pārkāpuma protokols; fotoattēli; paziņojumi; paskaidrojumi; dienesta ziņojums: VAS „Latvijas valsts ceļi" akts Nr.22/2/15; izdrukas no reģistriem; informatīvi dokumenti (sūtījumi).

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējusi lietas materiālus, secina, ka grozāms uzliktais sods.

Administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.ZV177148 norādīts, ka 2015.gada 24.februārī konstatēts, ka SIA /Nosaukums A/ gar ceļu pretī /adrese/, Rīgā izvietoja informācijas objektu /Nosaukums B/ bez VAS „Latvijas Valsts ceļi" saskaņojuma, pārkāpjot Ministru kabineta noteikumu Nr.402 20.2.apakšpunkta prasības.

Līdz ar to ar 2015.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57 14-13 sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta ceturtajai daļai, uzliekot naudas sodu 600 EUR.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta ceturtajā daļā noteikta administratīvā atbildība par ceļu satiksmes organizācijas tehnisko līdzekļu, informācijas un reklāmas plakātu uzstādīšanu un tirdzniecības, sabiedriskās ēdināšanas un citu objektu izvietošanu autoceļu zemes nodalījuma joslā vai aizsargjoslā bez valsts ceļu dienesta vai autoceļa īpašnieka (pārvaldītāja) atļaujas.

Likuma „Par autoceļiem" 4.panta nosacījumi paredz, ka valsts autoceļi un to zemes, tostarp ceļu zemes nodalījuma joslas, ar visām šo autoceļu kompleksā ietilpstošajām būvēm ir Latvijas Republikas īpašums, kas nodots valsts akciju sabiedrības „Latvijas valsts ceļi" pārziņā.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.420 20.2.apakšpunktā noteiktajam, lai saņemtu atļauju reklāmas objektu vai informācijas objektu izvietošanai gar ceļiem, – ieinteresētā fiziskā vai juridiskā persona iesniedz ceļa īpašniekam saskaņošanai uzstādīšanas vietas situācijas plānu, zemes īpašnieka atļauju, valsts akciju sabiedrības „Latvijas Valsts ceļi" saskaņojumu un iesniegumu.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.420 1.[1] punktā noteiktajam informācijas objekts ir vizuālās informācijas stends, kas izvietots pie jebkuras institūcijas vai komercdarbības veikšanas vietas vai pie nobrauktuves uz iestādi vai komercdarbības veikšanas vietu.

Ar lietas materiāliem pierādīts, ka administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā gar ceļu uz transportlīdzekļa tika izvietots informācijas objekts ar konstrukciju, kas satur informatīvu norādi /Nosaukums B/, un šāda informatīva objekta izvietošana notikusi bez Ministru kabineta noteikumu Nr.420 20.2.apakšpunktā noteiktās saskaņošanas/atļaujas.

Ar lietas materiāliem pierādīts, ka minētais informācijas objekts attiecināms uz informāciju par SIA /Nosaukums A/ un tās atrašanās vietu.

No lietas materiāliem un publiski pieejamās informācijas par minēto komercsabiedrību Komercreģistrā (www.lursoft.lv) redzams, ka komercsabiedrības darbības veids ir automobiļu apkope un remonts, autoserviss /Nosaukums D/ /adrese/.

Lietā konstatēto pārkāpumu pierāda administratīvā pārkāpuma protokols, dienesta ziņojums, fotoattēli, VAS „Latvijas Valsts ceļi" akts Nr.22/2/15 un lietas materiāli kopumā.

Minētie pierādījumi ir pieļaujami, ticami un attiecināmi uz apskatāmo lietu.

Lietā sūdzības iesniedzēja norāda, ka minētais informatīvais objekts tika izvietots bez sūdzības iesniedzējas ziņas un to izvietoja fiziska persona, kura nav saistīta vai nodarbināta SIA /Nosaukums A/. Tādējādi sūdzības iesniedzēja nav lietā apskatāmā pārkāpuma subjekts un nav saistīta ar šo pārkāpumu.

No lietas materiāliem, tostarp fotoattēliem redzams, ka notikuma vietā izvietotais objekts atbilstoši tā izvietošanas vietai un vizuālajam noformējumam atbilst Ministru kabineta noteikumu Nr.420 ietvertajam definējumam – informatīvais objekts, jo satur informatīvu norādi par komercdarbības veikšanas veidu un vietu. Minētais objekts izvietos blakus ceļam pie iebrauktuves /adrese/, kas ir SIA /Nosaukums A/ autoservisa atrašanās vieta.

Tādējādi šāda informatīva objekta izvietošana ir pakļauta normatīvo aktu regulējumam par informācijas objekta izvietošanas gar ceļiem.

Atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.420 20. un 21.punktā noteiktajam, ja nav saņemti šajos noteikumos minētie saskaņojumi un atļaujas, tad reklāmas objekts vai informācijas objekts tiek uzskatīts par patvaļīgi uzstādītu, un attiecīgais objekts ir jādemontē.

Ministru kabineta noteikumi Nr.402 ir attiecināmi un regulē gan reklāmas objektu, gan informācijas objektu izvietošanu gar ceļiem un saskaņošanas kārtību to izvietošanai.

Tādējādi uz šo noteikumu piemērošanu attiecināmas gan Ceļu satiksmes likuma normas, gan arī Reklāmas likuma normas, jo informācijas un reklāmas objekts satur informāciju/reklāmu par tajā ietverto objektu (preci vai pakalpojumu), proti, šiem objektiem ir kopīgs mērķis/uzdevums – reklamēt vai informēt par noteiktu objektu (darbību, pakalpojumu vai preci).

Reklāmas likuma 10.pantā noteikts, ka reklāmas devējs ir persona, kura [..] pati izgatavo un izplata reklāmu vai kuras uzdevumā un interesēs cita persona izgatavo vai izplata reklāmu, savukārt minētā likuma 11.panta pirmajā daļā noteikts, ka reklāmas izgatavotājs ir persona, kas pēc reklāmas devēja pasūtījuma izgatavo, pārveido vai adaptē reklāmu.

Minēto tiesību normu skaidrojums var tikt piemērots attiecībā par informācijas objekta devēju un tā izgatavotāju.

Lietā iegūtās ziņas pierāda, ka lietā apskatāmais informācijas objekts ir tieši saistīts ar sūdzības iesniedzēju, proti, tas ir izvietots netālu no SIA /Nosaukums A/ komercdarbības vietas un satur norādes par tās atrašanās vietu. Tādējādi šī objekta izvietošana ir tieši saistīta ar sūdzības iesniedzējas komercdarbības interesēm.

Lietā sniegtajos paskaidrojumos, tostarp sūdzības iesniedzēja pārstāvja paskaidrojumos norādīts, ka fiziska persona, kura uzstādīja šo informācijas objektu, to izgatavoja sūdzības iesniedzēja autoservisā. Sūdzības iesniedzējai bija zināms par šī informācijas objekta izgatavošanu un uzstādīšanu.

Tādējādi sūdzības iesniedzējs ir lietā apskatāmā pārkāpuma subjekts, kura interesēs cita persona bija izgatavojusi un uzstādījusi informācijas objektu, un sūdzības iesniedzēja pamati saukta pie administratīvās atbildības atbilstoši latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta ceturtajai daļai.

Tiesa nevērtē citā lietā apskatītu pārkāpumu, par kura esamību norāda sūdzības iesniedzēja, atsaucoties, ka fiziska persona jau ir sodīta par lietā apskatāmo pārkāpumu un tādējādi nav pamata sodīt sūdzības iesniedzēju.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[6] pantu tiesa lietā iegūtās ziņas pārbauda un vērtē tiktāl, cik tās attiecināmas uz konkrēto gadījumu un var ietekmēt lietas apstākļus.

No lietai pievienotā 2014.gada 18.decembra lēmuma Nr.D57 50-2388-2 par fiziskas personas saukšanu pie administratīvās atbildības izriet, ka persona saukta pie administratīvās atbildības par Rīgas domes 2013.gada 26.novembra saistošo noteikumu Nr.77 „Par reklāmu, izkārtņu un citu informatīvo materiālu izvietošanas un afišu stabu un stendu izmantošanas kārtību Rīgā" normu neievērošanu, kas konstatēts 2014.gada 9.septembrī.

Savukārt konkrētajā lietā sūdzības iesniedzēja ir saukta pie administratīvās atbildības par Ministru kabineta noteikumu Nr.402 20.2.apakšpunkta prasību neievērošanu, kas izdoti saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 40.panta otro daļu un tiem ir atsevišķs mērķis, proti, novērst patvaļīgu reklāmas vai informācijas objektu izvietošanu gar ceļiem.

Tādējādi ar lēmumu Nr.D57 50-2388-2 fiziska persona saukta pie administratīvās atbildības par pārkāpumu, kura apstākļi un juridiskā kvalifikācija atšķiras no lietā apskatāmā pārkāpuma.

Līdz ar to šie apstākļi neizslēdz lietā konstatēto pārkāpumu.

Lietas materiāli kopumā pierāda, ka sūdzības iesniedzēja zināja un tai vajadzēja zināt par uzstādīto informācijas objekto, jo, kā izriet no lietas materiāliem, šis objekts tika izgatavots SIA /Nosaukums A/ autoservisā. To, ka sūdzības iesniedzēja zināja par šo objektu, apliecina tās pārstāvja sniegtie paskaidrojumi, ka viņš vairākkārt kominicēja ar objekta uzstādītāju. Līdz ar to sūdzības iesniedzēja ir pārkāpuma subjekts, kura interesēs cita persona izgatavoja un uzstādīja informatīvu objektu pie ceļa.

Izvērtējot lietas materiālus, šaubas rada sūdzības iesniedzējas norāde, ka informacijas objekts tika uzskatīts neatkarīgi no sūdzības iesniedzēja gribas un to nezinot. Lietā iegūtās ziņas liecina pretējo, tostarp paskaidrojumi, ka objekts tika izgatavots sūdzības iesniedzējas servisā. Nav pamatota sūdzības iesniedzējas norāde, ka normatīvajos aktos nav nekādu instrumentu, lai novērstu citas personas patvaļīgu rīcību, kā norādīja sūdzības iesniedzējs – izvietojot informācijas objektu bez tās ziņas, jo ir gan tiesībsargājošas iestādes, gan šādu objektu izvietošanu uzraugošas iestādes, kur var vērsties šī jautājuma risināšanai. Lietā nav ziņu, ka sūdzības iesniedzēja būtu veikusi šādus pasākumus.

Izvērtējot lietas materiālus kopumā, secināms, ka sūdzības iesniedzēja ir pamatoti saukta pie administratīvās atbildības atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta ceturtajai daļai.

Par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta ceturtajā daļā paredzētu pārkāpumu juridiskajām personām piemēro naudas sodu no četrsimt trīsdesmit līdz četrtūkstoš trīssimt *euro*.

Sodu nosaka, ievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 32.pantā minētos kritērijus un soda sankcijas robežas. Šo kritēriju izvērtēšanai jābūt līdzsvarotai (samērīguma princips) un individualizētiem (soda individualizācijas princips), lai noteiktu pārkāpējam sodu.

Lietā apskatāmais pārkāpums ir attiecināms uz normatīvajos aktos noteiktās kārtības par informācijas objektu izvietošanu gar ceļiem neievērošanu. Pārkāpums ir saistīts ne tikai ar pārkāpuma subjekta rīcību – neievērot normatīvo aktu prasības, bet ietekmē arī ceļu satiskmes drošību. Informācijas objekts tika izvietots pie ceļa (brauktuves) lielpilsētā, kur ir paauagstināta ceļu satiksmes intensitāte un blīvums. Tādējādi šāda objekta patvaļīga

izvietošana var ietekmēt ceļu satiksmes drošību (paliktināt ceļa redzamību un uztveršanu). Līdz ar to pārkāpums nevar tikt vērtēts kā maznozīmīgs.

Tomēr, nosakot sodu, tiek vērtēts ne tikai pārkāpuma raksturs un izdarīšanas apstākļi, bet arī pārkāpēju raksturojošās ziņas.

Iestādes lēmumā norādīts, ka sūdzības iesniedzējas atbildību pastiprinoši apstākļi nav konstatēti. Atbildību mīkstinošs apstāklis ir tas, ka pārkāpuma sekas ir novērstas. Sūdzības iesniedzējai par līdzīgu pārkāpumu izteikts brīdinājums.

No Komercreģistra publiski pieejamām ziņām portālā www.lursot.lv noskaidrots, ka SIA /Nosaukums A/ komercdarbību veic no 2013.gada 16.augusta, proti, ir jauns uzņēmums, kas nesen uzsācis saimniecisko darbību. Komercsabiedrības finansiālais stāvoklis vērtējams kā stabils, bet ne ar strauji pieaugošiem rādītājiem, ir vērojams peļņas un rentabilitātes kritums.

Izvērtējot šos apstākļus un to, ka pārkāpuma sekas ir novērstas, secināms, ka iestādes noteiktais naudas sods 600 EUR apmērā nerada samērīgu līdzsvaru starp pārkāpuma raksturu un pārkāpēju raksturojošām ziņām.

Kaut arī pārkāpums nevar tikt vērtēts kā maznozīmīgs, tomēr citas ziņas, kas raksturo pārkāpēju, norāda, ka naudas soda noteikšana, kas pārsniedz minimālo soda robežu un veido līdzsvaru starp soda mērķi un lietā iegūtajām ziņām, būtu samērīga. Līdz ar to šajā daļā iestādes lēmums ir grozāms un sūdzības iesniedzējai uzliekams naudas sods 450 EUR apmērā, kas vienlaicīgi pilda gan sodošu funkciju, gan preventīvu funkciju, lai pārkāpējs turpmāk nepieļautu šādus pārkāpumus.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 4.punktu, 289.^{6}, 289.^{13}pantu,

nosprieda:

grozīt Rīgas domes Administratīvās komisijas 2015.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57 14-13 daļā par naudas soda uzlikšanu, nosakot, ka SIA /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 140.panta ceturtajā daļā paredzētu administratīvu pārkāpumu uzliekams naudas sods 450 (četri simti piecdesmit *euro*) apmērā.

Pārējā daļā Rīgas domes Administratīvās komisijas 2015.gada 7.aprīļa lēmumu Nr.D57 14-13 (2015.gada 13.martā administratīvā pārkāpuma protokols Nr.ZV177148) atstāt negrozītu, bet SIA /Nosaukums A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu paziņot sūdzības iesniedzējam un iestādei, kuras lēmums ir pārsūdzēts.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedums pieejams 2015.gada 10.novembrī.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnese S.Groza